

5.4. Pas cu pas - Italia

[5.4.1. Pasul 1: Alegerea formei juridice de organizare](#)

[5.4.2. Pasul 2: Înmatricularea oficială a societății la Camera de Comerț](#)

[5.4.3. Pasul 3: Reglementări fiscale și contabilitate](#)

[5.4.4. Pasul 4: Elaborarea unui plan de afacere](#)

[5.4.5. Pasul 5: Deschiderea unui cont bancar aferent afacerii/ societății \(credite și granturi\)](#)

[5.4.6. Pasul 6: Legislația și normele privind protecția mediului înconjurător și solicitarea eliberării autorizațiilor \(autorizația de construcție, etc.\)](#)

[5.4.7 Pasul 7: Confidențialitate / Protecția datelor cu caracter personal \(Crearea unui website aferent afacerii/ societății\)](#)

[5.4.8. Pasul 8: Asigurare](#)

[5.4.9. Pasul 9: Managementul resurselor umane](#)

[5.4.10 Pasul 10: Brevete și branding](#)

5.4.1. Pasul 1: Alegerea formei juridice de organizare

Există o multitudine de forme de organizare a persoanelor juridice în Italia, legislația națională privind societățile comerciale făcând, în principal, distincția între societățile cu răspundere limitată și parteneriate. Am oferit detalii privind cel mai frecvent întâlnite tipuri de organizații.

Societățile comerciale

Există două tipuri principale de societăți cu răspundere limitată:

Società per azioni (S.p.A. sau SpA) Societățile pe acțiuni – echivalentul aproximativ al unei societăți cu răspundere limitată de acțiuni; această formă de organizare este de obicei folosită pentru constituirea marilor corporații, nefiind întotdeauna o entitate cu răspundere limitată. Pentru constituirea unei SpA, este necesară o investiție minimă de 120.000 EUR și implicarea cel puțin a unui administrator. Conturile auditate trebuie depuse la Registrul Comerțului competent. Există trei opțiuni de management: un consiliu tradițional cu administrator unic; un consiliu de administrație sau un consiliu de management desemnat de un comitet de supraveghere ales de asociați.

Società a responsabilità limitata (S.r.L.) Cel mai frecvent întâlnită formă de organizare a întreprinderilor mici și mijlocii, o S.r.L. este o societate cu răspundere limitată (cu toate acestea, există unele diferențe între caracteristicile unei S.r.L. din Italia și cele prevăzute în definiția din Regatul Unit/SUA a unei întreprinderi cu răspundere limitată), pentru constituirea căreia sunt necesare cel puțin un asociat și o investiție minimă de 10.000 EUR. Acționarii răspund numai până la concurența propriei contribuții.

Parteneriatele

Există două forme esențiale de parteneriat:

Società in nome collettivo (S.n.c.) – un parteneriat comercial general. Pentru a constitui o societate în nume colectiv S.n.c., sunt necesari minim doi parteneri (persoane fizice sau juridice); toți partenerii sunt membri generali ai parteneriatului și au răspundere deplină și responsabilități de management. Nu se stipulează o valoare minimă a capitalului de înființare.

Società in accomandita semplice (S.a.s.) – societate în comandită simplă. Principalele condiții sunt aceleași cu cele privind înființarea parteneriatelor generale. Totuși, cel puțin unul dintre parteneri trebuie să fie limitat sau să aibă răspundere limitată până la concurența propriei contribuții la înființarea societății. Celălalt trebuie să aibă caracter general și să dețină răspundere deplină în ce privește obligațiile parteneriatului.

5.4.2. Pasul 2: Înmatricularea oficială a societății la Camera de Comerț

Înmatricularea societăților în Italia

Pentru a începe derularea unor activități economice, o societate nou înființată trebuie mai întâi să obțină un cod de identificare a acesteia, drept dovadă a existenței sale la nivel juridic în condițiile legii: „Partita IVA” (echivalentul italian al numărului de înregistrare în scopuri de TVA). Partita IVA este acordat de „Agenzia delle Entrate” (Administrația fiscală) – autoritatea italiană care verifică respectarea reglementărilor fiscale și a regimului fiscal. Codul Partita IVA constă din 11 cifre, fiind structurat astfel: primele 7 cifre identifică numele proprietarului, următoarele 3 identifică societatea în scopul „Agenzia delle Entrate”, iar ultima cifră este furnizată în vederea verificării.

Mai multe informații se găsesc la această [adresa web](#).

Sectorul economic specific

În momentul înființării unei societăți, cele mai importante date care trebuie oferite și de care trebuie ținut cont sunt reprezentate de tipul societății. În Italia, fiecare societate este identificată prin codul ATECO, un cod alocat de Registrul Comerțului de pe lângă oficiul local al Camerei de Comerț la care este înmatriculată societatea. Acest cod conține și informații privind situația societății, care poate fi activă sau inactivă. Guvernul italian a creat un website în cadrul căruia societățile care nu își mai regăsesc codul alocat sau startup-urile care doresc să se documenteze cu privire la diferitele sectoare oficiale de activități economice pot introduce [codul ATECO](#). Acest [website](#) este util și pentru a afla mai multe date de natură tehnică privind codul.

5.4.3. Pasul 3: Reglementări fiscale și contabilitate

Contabilitatea unei societăți este esențială pentru asigurarea unei dezvoltări sănătoase. Analizarea activelor, a costurilor și a aspectelor fiscale este o sarcină importantă, dar nu întotdeauna ușoară, motiv pentru care cele mai multe societăți angajează specialiști contabili. Una dintre cheile unei contabilități bine realizate constă în respectarea categoriei corecte de reglementări fiscale. În Italia există 3 tipuri de reglementări fiscale:

* Regime forfettario (impozitul forfetar): pentru venituri de până la 65.000,00 EUR. Principala caracteristică a acestui regim de impozitare constă în neimpunerea TVA (IVA) care, astfel, nu este luată

în calcul în procesul de facturare pentru produse și nici în cel al facturării achizițiilor. Acest regim de impozitare este cel mai potrivit pentru persoanele fizice autorizate/liber-profesioniști.

* Regime simplificato (regimul de impozitare simplificat): aplicabil veniturilor de până la 400.000,00 EUR. Acest regim fiscal se aplică întreprinderilor individuale care depășesc suma de 65.000,00 EUR.

* Regime ordinario (regimul de impozitare ordinar): aplicabil veniturilor de peste 400.000,00 EUR. Este cel mai potrivit pentru Srl-uri.

Pentru mai multe informații, accesează: <https://www.partitaiva24.it/tipologie-di-regime-fiscali/>.

5.4.4. Pasul 4: Elaborarea unui plan de afacere

Vezi [Capitolul 4](#) și [Capitolul 6](#).

5.4.5. Pasul 5: Deschiderea unui cont bancar aferent afacerii/ societății

Cum deschizi un cont bancar în Italia online

Să te muți într-o țară străină înseamnă să te confrunți cu multe dificultăți, însă, ca emigrant, finanțele tale nu ar trebui să fie una dintre ele. Deschiderea unui cont bancar în Italia poate fi simplă dacă știi cum să faci acest lucru (sfat: folosește mijloacele disponibile online).

Care sunt diferitele tipuri de conturi bancare în Italia?

Prima ta decizie în domeniul bancar odată ajuns în Italia constă în optarea pentru un cont de rezident și unul de nerezident. Dacă urmează să locuiești în Italia doar o parte din an și doar achiziționezi o proprietate pe care intenționezi să o dai în chirie, de exemplu, un cont de nerezident ar putea fi suficient. Pe de altă parte, dacă urmează să petreci mult timp în țară, este bine să ai în vedere deschiderea unui cont de rezident. Pentru a avea un astfel de cont nu este nevoie să fii cetățean italian, este suficient să locuiești în țară.

Există diferite tipuri de conturi pentru rezidenți. Le vei întâlni pe următoarele:

- Conto corrente (cont curent) – ca și în alte țări, acesta este tipul standard de cont bancar pentru tranzacțiile de fiecare zi.
- Conto corrente cointestato (cont comun) – este un cont curent deținut împreună cu altă persoană.
- Conto di risparmio (cont de economii) – este contul destinat economiilor, care poate genera o dobândă puțin mai mare.
- Conto di deposito (cont de depozit) – este un tip de cont de economii mai puțin flexibil, care poate genera o rată a dobânzii mai ridicată.

Cum alegi ce cont bancar să deschizi în Italia

Există o gamă largă de instituții bancare în Italia. Există bănci naționale și internaționale importante cu sedii în marile orașe, precum și bănci mai mici, locale, de obicei amplasate în localitățile mici. Mai mult, în prezent trebuie să ții cont și de noile bănci digitale existente. Iată câteva aspecte de care trebuie să ții cont atunci când iei decizia:

- Cât de ușor este să deschizi contul? Poți face acest lucru online?

- Va fi necesar să mergi des la sediul filialei băncii și, dacă da, există una în apropierea ta?
- Banca oferă servicii în limba engleză (sau în limba ta maternă)?
- Sunt atașate comisioane? Ce valoare au acestea?

Cum deschizi un cont bancar în Italia

Așadar, știi ce tip de cont bancar îți dorești și ai ales o bancă. Iată care sunt sfaturile noastre legat de deschiderea facilă a unui cont de rezident:

- Așteaptă mai întâi să ajungi în Italia. Poate fi tentant să încerci să începi procesul înainte de a ajunge acolo însă, exceptând cazul în care deschizi un cont de nerezident, acest proces se poate dovedi unul dificil. Chiar dacă nu trebuie să te deplasezi la sediul unei filiale pentru a deschide contul, tot va trebui să oferi detalii precum o adresă valabilă în Italia. Așadar, este bine să nu te grăbești.
- Pregătește documentele necesare. Băncile trebuie să aibă posibilitatea de a te identifica, astfel că va trebui să le prezinți niște documente. Legat de ceea ce este necesar găsești informații în cele ce urmează.
- Mergi la sediul băncii alese sau accesează website-ul acesteia. După ce ești pregătit, poți începe procesul de deschidere a unui cont. În cazul instituțiilor conservatoare, va fi necesar să te deplasezi la o filială a acestora, însă există și unele cu opțiuni de banking digital, cum este cazul băncii N26, ceea ce înseamnă că poți solicita deschiderea contului online.
- Așteaptă să vină corespondența. Va trebui să aștepti câteva zile pentru a primi cardul bancar și alte informații necesare prin poștă – un alt motiv logic să aștepti până ajungi în Italia!

Cum să deschizi un cont bancar online în Italia

Băncile italiene tradiționale le pot oferi multe surprize cetățenilor străini. De exemplu, programul de lucru poate părea straniu: acesta începe dimineața devreme, până în jurul orei 1 după-masa, după care mai au deschis doar încă aproximativ o oră.

Acesta este motivul pentru care este bine să alegi o bancă unde ai posibilitatea să rezolvi aproape totul online. Un alt aspect îl constituie bariera lingvistică: unele bănci online oferă servicii într-o multitudine de limbi, astfel că nu este nevoie să faci eforturi mari pentru a găsi un funcționar care să ai norocul să vorbească și limba ta.

Bankingul oferit de N26 este disponibil în cinci limbi străine, iar toate operațiunile au loc online. Poți [constitui un cont bancar complet în Italia](#) în doar câteva minute folosind telefonul, fără a fi necesară completarea vreunor documente, din confortul canapelei tale.

Totuși, este important să ai în vedere că banca N26 poate fi utilă doar la începutul perioadei incipentă a activității noii afaceri, pentru că plățile în Italia pot fi întârziate (deși, contractual vorbind, acestea trebuie efectuate între 30 și 60 de zile, se întâmplă des ca acestea să fie întârziate). În aceste cazuri, societățile au nevoie de sprijinul băncilor cu sedii fizice, care pot oferi serviciul Fidi Bancari (descoperiri de cont).

Cât costă să deschizi un cont bancar în Italia?

Comisioanele bancare aplicate sunt specifice fiecărei bănci în parte, acestea putând fi foarte diferite de la o bancă la alta. Acesta este unul dintre cei mai importanți factori de care trebuie ținut cont atunci

când alegi tipul de cont. În raport cu standardele europene, comisioanele bancare în Italia sunt destul de mari.

Este posibil să trebuiască să achiți un comision pentru deschiderea contului, însă comisioanele care pot ajunge la sume mari pe termen lung sunt cele pe care trebuie să le achiți lunar sau chiar la fiecare tranzacție.

Tipurile de comisioane bancare din Italia

În cazul unui cont bancar standard în Italia, probabil că va trebui să achiți următoarele comisioane:

- Comision de administrare cont – comisionul aferent acestui serviciu ar putea interveni periodic, de exemplu, lunar.
- Comision pentru tranzacții – probabil că banca va percepe un mic comision pentru fiecare tranzacție efectuată. Este probabil să beneficiezi de câteva tranzacții gratuite anual.
- Comision de retragere numerar – dacă folosești un bancomat pentru a retrage numerar, probabil va trebui să plătești un comision, mai ales dacă nu folosești un bancomat al propriei bănci.
- Comisioane de transfer internațional de fonduri - acest aspect poate fi foarte important pentru emigranți. Dacă este probabil să trebuiască să transferi bani în străinătate, află mai întâi valoarea comisionului perceput de bancă în acest sens. Comisioanele de acest tip pot fi foarte diferite.

Băncile percep comisioane de diferite valori, astfel că este bine să afli mai întâi care sunt opțiunile. Încearcă să identifici un tip de cont al cărui nomenclator de comisioane este în favoarea ta; de exemplu, ar putea fi în interesul tău să minimizezi comisioanele pentru transferuri internaționale sau să obții un cont în cadrul căruia nu trebuie să plătești mult pentru retragerea de numerar.

De ce ai nevoie pentru a deschide un cont bancar în Italia?

Pentru a dovedi că ești cine susții că ești, va trebui să îi prezinți băncii alese unele documente. Cerințele pot varia, însă, în general, documentele de care ai nevoie pentru a deschide un cont bancar în Italia sunt următoarele:

- Un document de identitate, precum pașaportul,
- O adresă valabilă în Italia. Cele mai multe bănci solicită o dovadă a adresei, cum ar fi o factură de utilități, deși banca N26 este o excepție de la regulă – nu trebuie decât să fii rezident cu acte în regulă.
- Codul de identificare fiscală (Codice fiscale).
- Dovada angajării (sau că studiezi acolo, în cazul în care ești student).

Și toate acestea doar pentru un cont de rezident; după cum probabil te așteptai, în cazul deschiderii unui cont de nerezident, lucrurile stau puțin diferit.

La ce vârstă poți deschide un cont bancar în Italia?

În general, este nevoie să ai 18 ani pentru a putea deschide un cont bancar complet în Italia. Dacă ai sub 18 ani, ai nevoie de acordul părinților în acest sens. Îți poți dovedi vârsta cu ajutorul unui document de identitate.

Cât costă să anulezi un cont bancar în Italia?

Poate sună a paranoia, însă este bine să verifici acest lucru înainte de a deschide un cont. Dacă ești de părere că vei vrea să închizi contul la un moment dat, ar trebui să afli mai întâi dacă nu cumva procedura bancară în acest sens este una complicată și care vor fi costurile implicate. Este posibil să trebuiască să plătești alte comisioane și să completezi mai multe documente – ultimul lucru de care ai nevoie dacă vrei să-ți petreci ultimele zile în Italia savurând cât de mult gelato posibil.

Linkuri relevante: [N26 Bank Account\(new tab\)](#) [N26 Business You account](#)

5.4.6. Pasul 6: Legislația și normele privind protecția mediului înconjurător și solicitarea eliberării autorizațiilor

Protecția mediului înconjurător

În Italia, protecția mediului este o chestiune foarte importantă, legislația italiană privind protecția mediului având cel mai ridicat nivel de strictețe din UE, prevăzând amenzi și proceduri juridice stricte și inflexibile. Protecția mediului este o responsabilitate a tuturor societăților, nu doar a celor care își desfășoară activitatea în anumite domenii (precum cele din transport, industria chimică, etc.), așadar, și a celor din industria alimentară, din agricultură, cele din domeniul logistic și așa mai departe.

Reglementările privind protecția mediului au în vedere poluarea solului, a apelor și a aerului. Măsurile care trebuie luate diferă, desigur, în funcție de tipul de activități economice derulate de societate, iar pentru fiecare dintre acestea, societatea în cauză trebuie să obțină o Autorizație de Mediu, de exemplu:

- Aviz canalizare
- Aviz privind impactul zgomotului exterior
- Certificat de emisii de gaze

Este important de avut în vedere faptul că societățile trebuie să țină cont de liniile directoare naționale și internaționale privind protecția mediului; de fapt, fiecare regiune poate adopta reglementări suplimentare privind protecția anumitor resurse naturale specifice.

Pentru mai multe informații – [apasă aici](#).

5.4.7. Pasul 7: Confidențialitate / Protecția datelor cu caracter personal (Crearea unui website aferent afacerii/ societății)

Confidențialitate

Toate societățile italiene, ca și cele europene, trebuie să respecte prevederile noului Regulament General UE privind Protecția Datelor (RGPD). Conform acestui regulament, societățile trebuie să aducă în atenția propriilor clienți și/sau vizitatori ai website-urilor acestora noul regulament privind confidențialitatea, formularea trebuind să aibă următoarele caracteristici:

- să fie concisă
- să fie transparentă
- să fie clară
- să fie ușor de accesat

- să fie formulată într-un limbaj simplu (accesibil chiar și minorilor)
- acordul privind confidențialitatea trebuie exprimat începând cu vârsta de 14 ani

Pentru mai multe informații – [apasă aici](#).

5.4.8. Pasul 8: Asigurare

În Italia, toate societățile comerciale cu angajați care desfășoară activități în domenii deosebit de periculoase trebuie să contribuie la bugetul asigurărilor sociale de stat prin INAIL – Institutul Național de Asigurări împotriva accidentelor la locul de muncă. Institutul național le oferă angajaților protecție împotriva vătămarilor fizice și daunelor economice suferite la locul de muncă. Domeniile periculoase sunt împărțite în două grupuri principale:

- domenii ale căror activități presupun folosirea utilajelor sau activități desfășurate în laboratoare;
- domenii ale căror activități sunt considerate periculoase prin natura lor, de exemplu: activități de construcții, de transport, de protecție personală, etc...

INAIL le oferă societăților comerciale asigurare de răspundere civilă împotriva accidentelor, dar nu le protejează dacă sunt direct responsabile pentru accidentul produs ca urmare a nerespectării tuturor prevederilor legale privind siguranța la locul de muncă.

Costul asigurării depinde de tipul de activitate desfășurat; conform decretului legislativ nr. 38/2000, activitățile au fost împărțite în patru categorii principale, pentru fiecare categorie fiind stabilite costurile care trebuie suportate. Aceste categorii sunt următoarele:

- Industrie
- Artizanat
- Industria serviciilor
- alte activități de naturi diferite

Toate documentele care trebuie elaborate și măsurile care trebuie luate în scopul INAIL sunt complicate și necesită timp, motiv pentru care societățile numesc un expert extern - „Consulente del Lavoro” (Consultant în domeniul muncii), responsabil cu relația cu Institutul Național.

Mai multe informații în acest sens se găsesc pe [website-ul oficial al INAIL](#).

5.4.9. Pasul 9: Managementul resurselor umane

Managementul resurselor umane este esențial, acesta constituind fundamentul dezvoltării societății. Societățile trebuie să țină cont de diferitele reglementări, pentru a le oferi angajaților un mediu de lucru sănătos, conform cu legea. Cele mai importante reglementări privesc următoarele:

- Întocmirea unui contract legal și respectarea reglementărilor de bază în mediul de lucru (numărul minim de ore de lucru, salariul minim, etc.): angajatului trebuie să i se încheie un contract legal și valabil prin care să fie stabilite programul de lucru, remunerația și statutul pe care urmează să îl aibă. Angajatorul este responsabil în acest sens, putându-se baza pe ajutorul cconsultanților în domeniul muncii. Mai multe informații în acest sens se găsesc – [aici](#).
- Siguranța la locul de muncă: în cadrul unei societăți, angajatorul este responsabil cu crearea unui mediu de lucru în siguranță. În funcție de tipul de activitate și de riscurile asociate,

angajatorul și alte persoane angajate trebuie să efectueze cursuri periodice privind siguranța, pentru ca angajatorul și angajații să știe cum să acționeze în situații lipsite de siguranță sau în caz de probleme medicale.

- Orice societate trebuie să numească un responsabil cu siguranța și unul cu acordarea primului ajutor.
- Mai multe informații în acest sens se găsesc – [aici](#).

5.4.10. Pasul 10: Brevete și branding

Drepturile conferite de deținerea unui brevet de invenții industriale sunt definite în funcție de regiune, constând în drepturile exclusive de a folosi invenția și de a obține profit în baza acesteia pe teritoriul statului italian, în limitele prevăzute de lege și conform condițiilor impuse de aceasta. Acest drept exclusiv se extinde asupra vânzării produselor cu care este asociată invenția, însă expiră după punerea produsului în vânzare de către proprietarul brevetului sau cu acordul acestuia, în interiorul unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European. Dacă produsul original este pus la vânzare în afara Spațiului Economic European și apoi este importat în cadrul acestuia, titularul dreptului se poate opune acestui lucru, pentru că, în acest caz, dreptul nu va fi expirat în interiorul Spațiului Economic European.

Când un produs este manufacturat în baza unei metode brevetate într-o țară în care nu există titlul de proprietate asupra brevetului, dacă respectivul produs este introdus într-o țară în care brevetul asupra metodei există, produsul în cauză poate fi folosit în țara respectivă doar de titularul dreptului sau de un succesor al acestuia. Dacă există terți care folosesc produsul în scopul obținerii de profit în țările în care brevetul este protejat, atunci titularul sau moștenitorul dreptului de proprietate asupra metodei brevetate poate împiedica această utilizare.

Dreptul de proprietate asupra brevetului nu se extinde asupra următoarelor, indiferent de obiectul invenției:

- Niciunor activități derulate în spațiu privat, condiția fiind ca acestea să nu aibă scop comercial sau să aibă în vedere experimentarea;
- Preparării improvizate, la nivel de unitate, a unor medicamente în cadrul drogheriilor/farmacilor, în baza unei prescripții și medicamentelor astfel preparate.

Dacă, pentru a fi implementat, un brevet presupune utilizarea unor invenții protejate de alte brevete încă valabile, acesta nu poate fi pus în aplicare sau utilizat fără acordul titularului sau al moștenitorului titlului de proprietate asupra primului titlu de proprietate asupra brevetului. În aceeași manieră, titularul sau moștenitorul titlului de proprietate asupra primului brevet nu poate utiliza titlul de proprietate asupra celui de-al doilea brevet fără acordul titularului celui de-al doilea.

Fiecare solicitare de brevetare și, în consecință, fiecare brevet trebuie să aibă drept obiect o singură invenție sau un grup de invenții interconectate astfel încât să constituie o singură tehnică inovatoare. Brevetul îi conferă titularului acestuia următoarele drepturi exclusive:

- Obiectul invenției îl reprezintă un produs: dreptul de a le interzice terților să producă, să utilizeze, să comercializeze, să vândă sau să importe în aceste scopuri produsul în cauză în țările unde brevetul este valabil, fără acordul titularului brevetului;
- Dacă obiectul brevetului îl reprezintă o metodă - dreptul de a le interzice terților să aplice metoda sau să utilizeze, să comercializeze, să vândă sau să importe în aceste scopuri produsul

în cauză obținut direct prin metoda în cauză în țările unde brevetul asupra metodei este valabil, fără acordul titularului brevetului;

- În cazul brevetării unei metode, orice produs identic cu cel produs prin intermediul metodei brevetate se presupune a fi obținut prin intermediul metodei brevetate, exceptând cazul furnizării de către terț a unei dovezi contrarii, conform unuia dintre următoarele cazuri:
- dacă produsul obținut prin respectiva metodă este unul nou;
- dacă există o probabilitate semnificativă ca un produs identic să fi fost realizat prin intermediul metodei brevetate și dacă titularul respectivului brevet nu poate stabili, angajând eforturi rezonabile, care este metoda folosită în fapt.

În efortul de a oferi dovezi contrarii, trebuie respectat interesul legitim al celor acuzați a fi încălcat drepturile conferite de brevet, protejându-le și secretele comerciale și de manufacturare ale acestora. Cu alte cuvinte, trebuie evitat ca utilizarea inadecvată a unei metode brevetate să permită titularului acesteia sau moștenitorului dreptului să intre în posesia secretelor unui concurent.

În Italia, un brevet pentru invenții industriale are o valabilitate de 20 de ani de la data depunerii, aflându-se sub rezerva achitării unor comisioane anuale de administrare începând cu al cincilea an. Dacă respectivele comisioane anuale nu sunt achitate în termen, se acordă o perioadă de grație de șase luni, timp în care este posibilă impunerea achitării contravalorii datorate a acestora la suprataxă.

Drepturile exclusive asupra unui brevet sunt conferite prin acordarea unui certificat de brevet. Brevetul intră în vigoare la data punerii descrierii și a desenelor atașate cererii de brevetare la dispoziția publicului sau începând cu momentul în care cuprinsul cererii de brevetare este adus la cunoștința unui terț care a încălcat dreptul de brevet. Trebuie clarificat faptul că notificarea trebuie să cuprindă întreaga solicitare de brevetare, nu doar fragmente ale acesteia.

Exceptând cazul în care se formulează o solicitare specifică de publicare în avans, care trebuie prezentată odată cu cererea de brevetare, cererea este, în orice caz, valabilă timp de 18 luni de la data depunerii. Dacă aceasta este depusă inițial într-o țară străină și apoi prelungită în Italia, în baza priorității internaționale, anume în perioada convenită de 12 luni de la data primei depuneri, cererea devine disponibilă la expirarea a 18 luni de la data la care a fost depusă prima oară.

Legislația italiană privind brevetele cuprinde și conceptul de utilizare anterioară. Acest concept face referire la orice persoană care, în cadrul unei perioade de douăsprezece luni înainte de data depunerii sau înainte de data intervenției prorității, folosește în cadrul propriei societăți o invenție care ulterior face obiectul unei cereri de brevetare înaintate de altă parte, aceasta putând continua să utilizeze această invenție în limitele acestui drept de utilizare anterioară.

Utilizarea în cadrul propriei societăți nu trebuie să se bazeze pe scopul experimentării și nici pe derularea unei activități de design, ci pe utilizarea efectivă a invenției în scopul generării de profit. Dacă se invocă utilizarea anterioară, trebuie reținut că depunerea cererii ulterioare de brevetare de către un terț face imposibilă prelungirea dreptului conferit de utilizarea anterioară la data depunerii amintite. Orice prelungire ulterioară se află sub rezerva dreptului asupra brevetului, trebuind autorizată de titularul respectivului drept sau de moștenitorul titlului de proprietate asupra brevetului. Acest drept poate fi transferat doar împreună cu Societatea sau cu o filială a acesteia în care a fost folosită invenția. Persoana care susține utilizarea anterioară poartă responsabilitatea dovedirii utilizării anterioare și a anvergurii acestui demers.

Tipuri de drepturi

Drepturile generate de o invenție sunt drepturi de natură personală (dreptul moral al inventatorului, un drept personal și inalienabil) și patrimonială (drepturi la care se poate renunța și care pot fi transferate). Drepturile patrimoniale generate de invenții pot fi cedate fie prin intermediul unor acte de cesiune întocmite de persoane în viață sau chiar și după moarte; de asemenea, acestea pot face obiectul unui gaj, se supun confiscării și exproprierii (pentru acoperirea datoriilor sau în interes public). Dreptul asupra brevetului aparține autorului invenției și moștenitorilor titlului de proprietate asupra acestuia.

Condiții de brevetare

Pentru a fi brevetată, o invenție:

- trebuie să aibă caracter licit;
- trebuie să aibă aplicabilitate în domeniul industrial;
- trebuie să aducă ceva nou;
- nu trebuie să fie o evoluție firească a stadiului actual al tehnologiei.

Caracterul legal presupune că, dacă odată puse în practică, invențiile ar contraveni ordinii publice și moralității, acestea neputând face obiectul unui brevet. Totuși, aplicarea unei invenții nu este considerată a contraveni ordinii publice sau moralității doar pentru că este interzisă de o lege sau de o normă administrativă. Ordinea publică înseamnă protecția intereselor publice precum siguranța, securitatea, integritatea fizică, liniștea și sănătatea. Moralitatea acoperă principiile etice. Rasele de animale și, în mod esențial, procedurile biologice urmate pentru a le obține, nu pot fi nici ele brevetate. Totuși, trebuie reținut că este posibilă brevetarea procedurilor microbiologice și a produselor obținute prin intermediul acestor proceduri.

Se consideră că o invenție are aplicabilitate la nivel industrial dacă obiectul acesteia poate fi manufacturat sau utilizat în orice tip de industrie, inclusiv în agricultură.

Se consideră că o invenție aduce ceva nou dacă nu face deja parte din stadiul actual al tehnologiei. Stadiul actual al tehnologiei face referire la tot ceea ce există la dispoziția publicului pe teritoriul Statului în cauză sau în străinătate înainte de data depunerii cererii de brevetare, prin descriere orală sau scrisă, prin utilizare sau prin alte mijloace. Stadiul actual al tehnologiei se consideră a include și cuprinsul cererilor de brevetare depuse în Italia sau cele depuse la nivel european sau internațional și care desemnează Italia, conform depunerii, având o dată de depunere anterioară celei a invenției în cauză, chiar dacă sunt publicate sau puse la dispoziția publicului mai târziu, cu condiția ca acestea să aibă un cuprins identic cu cel al documentului ulterior întocmit pentru obținerea brevetului.

Se consideră că o invenție nu este o evoluție firească a stadiului actual al tehnologiei și, deci, presupune o activitate inovatoare, dacă aceasta nu prezintă caracteristici evidente ale evoluției firești a stadiului actual al tehnologiei pentru o persoană având competențe în domeniu. Persoana cu competențe în domeniu este o persoană generică având cunoștințe temeinice privind stadiul tehnologiei în perioada anterioară datei la care este generată invenția, care înțelege documentele anterioare din domeniul tehnologic, bazându-se pe cunoștințele formale în domeniu și pe propriul know-how. Persoana cu competențe în domeniu nu deține capacitate intuitivă, însă are o logică combinatorie, iar scopul activității pe care o desfășoară este de a găsi soluții la problemele date. Pentru a decide dacă o anumită activitate are sau nu caracter inovator, cererile la nivel național, european sau

internațional care fac referire la Italia nu sunt luate în considerare dacă data depunerii acestora este anterioară datei invenției și sunt publicate sau puse la dispoziția publicului la o dată ulterioară.

Pentru a putea vorbi despre un caracter inovator al unei invenții care să nu fie considerată un rezultat firesc al evoluției tehnologiei, aceasta trebuie să aibă un caracter de noutate intrinsec. Invenția trebuie să soluționeze o problemă tehnică și să aducă o îmbunătățire, adică o soluție la o problemă nouă, chiar dacă una minoră, comparativ cu stadiul anterior al tehnologiei din domeniul respectiv la momentul în cauză. Conținutul invenției nu trebuie să poată fi dedus din cel anterior, trebuind să presupună soluționarea unor probleme de natură tehnică și/sau tehnologică; astfel, nu trebuie să fie o simplă combinație de lucruri sau date deja cunoscute.

Tipuri de invenții

Invențiile pot face referire la un produs, la un dispozitiv pentru obținerea unui produs sau la o metodă ori un sistem.

Programele pentru procesoare, folosite pentru manevrarea utilajelor, a instalațiilor, a echipamentelor sau a altor aparaturi, de exemplu la intersecții, pot fi protejate prin brevetarea invenției, condiția fiind ca funcțiile derulate de program să fie protejate prin drepturi de autor în sensul modului de scriere a acestora. În cererea de brevetare și, deci, în conținutul unui brevet, pot fi prezentate mai multe invenții coroborate, ceea ce conduce la generarea unor revendicări autonome și independente. Astfel, un brevet poate fi supus unor revendicări privind produsul, metoda, dispozitivul și utilizarea.

Acestea pot fi invenții principale dacă sunt concepute independent de orice altă invenție, sau secundare dacă presupun elemente ale uneia sau mai multor invenții anterioare. Dacă o invenție este legată de un brevet încă valabil care aparține unui terț, invenția „dependentă” nu poate fi implementată fără autorizare din partea titularului invenției brevetate anterior, iar titularul respectiv nu poate implementa invenția dependentă fără autorizare din partea titularului acesteia. De asemenea, mai pot exista:

- invenții care aduc îmbunătățiri la ceva existent deja, fie acest lucru brevetat sau nu; în ceea ce privește implementarea lor, aceste invenții se supun reglementărilor aplicabile invențiilor secundare;
- invenții prin transfer tehnologic – când presupun utilizarea a ceva deja cunoscut sau a unei idei inovatoare anterioare, prin intermediul unei aplicări inițiale a acesteia într-un alt domeniu tehnologic și în alte scopuri decât cel inițial;
- invenții prin combinații – invenții realizate printr-o unificare sau o amalgamare de elemente preluate din cadrul a ceva cunoscut sau din al altor invenții.

Procedură

În Italia, cererea de brevetare trebuie depusă prin intermediul unui portal creat în acest scop de Ministerul Dezvoltării Economice.

Fără o autorizație din partea Ministerului Activităților Productive, rezidenții în Italia nu își pot depune cererile de brevetare a unei invenții, modelul utilitar sau topografia exclusiv la oficiile statelor străine sau la Oficiul European de Brevete sau la Biroul Internațional al Organizației Mondiale de Proprietate Intelectuală, și nici nu le pot depune la oficiile menționate mai devreme de trecerea unei perioade de nouăzeci de zile de la depunerea acestora în Italia sau de la data prezentării solicitării de autorizare.

După depunere, cererea de brevetare este mai întâi analizată pentru a vedea dacă afectează în vreun fel apărarea națională, apoi în sensul corectitudinii la nivel formal și pentru a vedea dacă respectă caracteristicile prevăzute de legislația privind raportul de căutare transmis de UIBM*.

În unele țări, terții au ocazia de a contesta acordarea definitivă (a brevetului), depunând o cerere motivată într-un anumit termen care curge începând cu data acordării brevetului de Oficiul pentru Brevete al țării respective. În ceea ce privește regulile specifice, o procedură de contestație poate presupune și un dialog al Părților sau poate fi gestionată autonom de examinator împreună cu titularul dreptului. Revendicările pot fi transmise traduse în limba engleză la Oficiul Italian pentru Brevete și Mărci Comerciale (UIBM) sau se poate achita o taxă de verificare. Transmiterea revendicărilor traduse sau achitarea taxei de verificare trebuie efectuate în maxim două luni de la data depunerii; în caz contrar, cererea este respinsă. În momentul primirii cererii de brevetare, UIBM stabilește clasa și efectuează un proces de preselecție pentru a elimina cererile care în mod evident nu pot fi brevetate.

Dacă cererea de brevetare nu prezintă interes din punct de vedere al apărării naționale și este formal corectă, aceasta este transmisă la Oficiul European de Brevete (EPO*), care efectuează o verificare a tehnologiei anterioare și, în nouă luni de la data depunerii cererii, transmite UIBM un raport și o opinie preliminară. În situații de urgență, există posibilitatea de a solicita UIBM (care își poate rezerva dreptul unui refuz) să deruleze o procedură accelerată. EPO efectuează verificarea în baza revendicărilor traduse în baza descrierii traduse cu ajutorul unui software dacă versiunea tradusă nu este furnizată în momentul depunerii cererii. În cazul în care apar îndoieli ca urmare a verificării, se poate solicita versiunea tradusă cu ajutorul softwareului. EPO poate înainta obiecții în privința unei absențe a unei uniformități inovatoare și poate derula verificarea doar a unei părți a brevetului. După transmiterea raportului de verificare și a opiniei preliminare (în mod normal, la aproximativ nouă luni de la data depunerii cererii către UIBM), există posibilitatea formulării unor observații voluntare sau a efectuării unor modificări ale textului în termen de optsprezece luni de la data depunerii cererii, când toată documentația este pusă la dispoziția publicului, iar cererea este analizată de examinatori italieni, a căror analiză trebuie să se bazeze pe raportul de verificare și care pot folosi opinia preliminară întocmită de EPO doar în vederea consultării. Un brevet aflat sub rezerva noii proceduri italiene, extinse la nivel european sau PCT*, poate prezenta și dreptul de reachitare a unei părți a verificării dacă revendicările sunt identice cu cele din cadrul primei depuneri în Italia.

Trebuie reținut că, în unele țări, cu precădere în SUA, raportul de verificare întocmit de EPO în baza PCT este deseori reformulat complet.

În cazul unei solicitări de emitere a deciziei cu celeritate, dacă procesul de verificare este în derulare, brevetul este acordat fără a mai efectua verificarea, iar în dosarul public se face mențiunea acordării brevetului fără efectuarea unei verificări. În Italia, pentru fiecare revendicare care depășește numărul zece trebuie achitată o taxă.

Există și țări în care terții au posibilitatea de a contesta acordarea definitivă a unui brevet prin înaintarea unei solicitări motivate corespunzătoare într-un anumit termen de la data acordării brevetului de Oficiul pentru Brevete din țara respectivă. În ceea ce privește regulile specifice, o procedură de contestare poate presupune un dialog al părților sau poate fi gestionată autonom de examinator împreună cu titularul dreptului.

Domeniul protecției unui brevet

Conform atât legislației italiene, cât și celei europene, faptul că domeniul protecției unui brevet este determinat de conținutul revendicărilor este un principiu fundamental; descrierea și desenele sunt

luate în considerare doar în vederea interpretării revendicărilor și, deci, nu din perspectiva integrării. Totuși, trebuie menționat că descrierea și desenele susțin și justifică revendicările din punct de vedere juridic, revendicările neputând include caracteristici care nu sunt prezente în descriere și în desene.

Cum revendicările definesc obiectul protecției solicitate, acestea trebuie să fie clare și concise, precum și bazate pe descriere și pe eventuale diagrame sau desene; de asemenea, acestea trebuie să fie elocvente. Dacă descrierea și/sau desenele conțin caracteristici care nu sunt menționate în revendicări, aceste caracteristici nu pot fi folosite pentru a contesta cele susținute de terți.

Revendicările pot fi independente sau dependente. Cele dependente sunt justificate și susținute juridic de respectiva revendicare independentă. O revendicare independentă este una care reproduce caracteristicile esențiale (așa-numita „esențializare”) ale invenției pentru care se solicită protecția, care servesc la identificarea obiectului invenției. O revendicare dependentă cuprinde toate caracteristicile celor independente de care este legată, indicând alte caracteristici sau variante pentru care se solicită protecție. Caracterul brevetabil în sensul stadiului actual al tehnologiei sau chiar al revendicării independente cu care are legătură nu contează deloc. Acest lucru este important doar atunci când revendicarea principală care o susține nu este ea însăși brevetabilă. În unele sisteme, obiectul unei revendicări dependente care poate fi brevetat el însuși poate face obiectul unei cereri separate (de brevetare), care trebuie depusă până la data acordării în baza cererii principale.

În cazul unei încălcări, protecția este definită de așa-numitul obiect al invenției, după cum este identificat în revendicările independente de așa-zisa persoană competentă în domeniul tehnologic. Este important de observat diferența semnificativă dintre ideea inovatoare, regăsită în descrierea brevetului, și domeniul protejat de brevetul acordat regăsit în revendicări. O revendicare dependentă este considerată încălcată doar dacă este încălcată revendicarea independentă care o susține și o justifică pe prima. Dacă în cadrul unei analize sau a unei contestări pe motive administrative o revendicare independentă este considerată lipsită de valabilitate, este posibilă integrarea acesteia în cadrul uneia sau mai multor revendicări dependente sau prin obținerea caracteristicilor cuprinse în descriere, astfel obținându-se o revendicare independentă nouă și valabilă.

O revendicare independentă trebuie citită în întregime și comparată cu ceea ce se consideră a avea caracter interferent. În cadrul ciclului de viață al unui drept de brevet acordat, revendicările pot fi modificate în mod voluntar cu condiția de a nu se depăși limitele cuprinsului cererii de brevet depuse inițial, și de a nu extinde protecția conferită de brevetul acordat. Orice modificare a revendicărilor trebuie să presupună o reducere a domeniului care se află sub protecția revendicărilor, așa cum este aceasta acordată. Modificările pot fi efectuate fie în cadrul UIBM sau al EPO, fie în cadrul unor proceduri în instanță. În cadrul UIBM, solicitarea efectuării modificărilor trebuie înaintată anterior formulării unei acțiuni în instanță și este necesară atunci când documente anterioare relevante privind stadiul tehnologiei anterior necunoscute devin cunoscute. În cadrul EPO sau în instanță, modificările pot fi solicitate pentru a evita o posibilă anulare, ca urmare a existenței unor documente anterioare relevante privind stadiul tehnologiei. Modificările în cadrul EPO trebuie solicitate conform anumitor legi europene. În Italia, în cadrul derulării unei acțiuni în instanță, limitările pot fi solicitate în orice etapă și la orice nivel al sistemului judiciar atunci când se solicită anularea dreptului. În unele sisteme europene, este posibilă și solicitarea operării modificărilor revendicărilor în cazul unor acțiuni în derulare privind încălcarea. În Italia, sursa unde trebuie regăsite sau reformulate revendicările o constituie descrierea, desenele și revendicările dependente.

O revendicare independentă trebuie citită în întregime și comparată cu ceea ce se consideră a avea caracter interferent. Interferența poate fi literală, atunci când ceea ce se consideră a interfera poate fi

găsit în întregime în revendicare, sau prin echivalare. Echivalarea face referire la mijloace tehnice, în locul mijloacelor descrise în brevet la data existenței priorității și a revendicării, a căror utilizare alternativă este evidentă pentru persoana competentă fără a trebui să angajeze un efort mental deosebit. Mai mult, conceptul echivalenței este important și în sensul procedurii de analiză, adică al procedurii care precede acordarea unui brevet în cadrul sistemelor bazate pe o analiză anterioară evaluării relevanței sau a lipsei de relevanță a unui document anterior privind stadiul tehnologic sau în instanță, cum este cazul în Italia, de exemplu, pentru definirea invenției sau a domeniului protejat aferent acesteia. Formularea revendicărilor în cazul medicamentelor prevede ca, atunci când medicamentul este un produs nou, acesta să poată fi protejat și ca medicament conform protecției acordate substanței.

Dacă produsul folosit ca medicament în sine este cunoscut, dar nu îi sunt cunoscute caracteristicile terapeutice, substanța sau amestecul de substanțe poate/pot fi protejată/e în sensul utilizării specifice în cadrul unei terapii.

Protecția brevetelor

Protecția exclusivității invențiilor brevetate este atât o chestiune civilă, cât și penală. Aceasta privește atât drepturile patrimoniale, cât și cele morale ale inventatorului.

Procedura judiciară de protecție a dreptului de exclusivitate poate fi procedura de constatare (pentru a vedea dacă încălcarea a avut loc sau nu), de interdicție (pentru a împiedica derularea în continuare a acțiunilor defavorabile), de recuperare a daunelor (pentru a obține o compensație corectă a daunelor suferite ca urmare a acțiunilor defavorabile), precum și de revendicare (dacă dreptul de proprietate asupra unui brevet face obiectul unui litigiu). Procedura judiciară poate fi activă sau pasivă. Trebuie amintit că nu este posibilă formularea de acțiuni în constatare negativă, prin care se decide dacă produsul unei Societăți încalcă dreptul de brevet al unei persoane străine care nu își are sediul sau domiciliul în Italia.

Acțiunile în instanță privind brevetele pentru invenții industriale sunt caracterizate drept acțiuni cu caracter comercial privind bunuri mobile.

În cazul oricăror litigii privind proprietatea intelectuală începând cu 22.02.2014, la care una dintre părți este o societate străină, anume „o societate, indiferent de forma de organizare a acesteia, cu sediul social în străinătate dar care are chiar și un sediu secundar stabil (reprezentanță) pe teritoriul Italiei”, au avut jurisdicție doar nouă secții specializate, după cum urmează: Bari (în cazul birourilor juridice situate în districtele: Bari, Lecce, Taranto și Potenza), Cagliari (în cazul birourilor juridice situate în districtele Cagliari și Sassari), Catania (în cazul birourilor juridice situate în districtele Caltanissetta, Catania, Catanzaro, Messina, Palermo, Reggio Calabria), Genova (în cazul birourilor juridice situate în districtele Bologna și Genova), Milano (în cazul birourilor juridice situate în districtele Brescia și Milano), Napoli (în cazul birourilor juridice situate în districtele Campobasso, Napoli și Salerno), Roma (în cazul birourilor juridice situate în districtele Ancona, Florența, L'Aquila, Perugia și Roma), Torino (în cazul birourilor juridice situate în districtul Torino) și Veneția (în cazul birourilor juridice situate în districtele Trento, Bolzano, Trieste și Veneția).

De la caz la caz, acțiunile sunt înaintate către Secțiile specializate din jurisdicția în care se află adresa ori domiciliul inculpatului sau către una care are jurisdicție asupra locului în care își are domiciliul sau adresa reclamantului sau chiar înaintea celei cu jurisdicție asupra locului în care a avut loc fapta sau către Secția specializată din Roma. Trebuie amintit că adresa înscrisă în registrul brevetelor este cea a domiciliului ales, stabilindu-se, astfel, instanța competentă și adresa pentru toate notificările

ulterioare, atât administrative, cât și judiciare. În consecință, înainte de a deschide orice acțiune în instanță, este întotdeauna recomandat să se verifice registrul de brevete nu numai pentru a vedea dacă există înregistrări sau mențiuni, ci și pentru a vedea dacă au fost efectuate modificări ale adreselor sau domiciliului, sau, din nou, ale conținutului brevetului. Dacă o acțiune se bazează pe acțiuni despre care se presupune a vătăma drepturile reclamantului, această acțiune poate de asemenea fi înaintată unei Secțiuni specializate sub jurisdicția căreia se află districtul în care a avut loc fapta.

Sarcina dovedirii lipsei de valabilitate sau a expirării unui brevet cade, în orice caz, asupra contestatarului brevetului, în vreme ce sarcina dovedirii încălcării cade asupra titularului brevetului. Titularul drepturilor asupra unui brevet poate solicita o descriere sau confiscarea lucrului legat de care sunt formulate acuzații cum că ar încălca respectivele drepturi. De asemenea, acesta mai poate solicita administrarea documentelor care atestă sau care dovedesc anvergura daunelor suferite. Descrierea și confiscarea sunt derulate de un ofițer de poliție judiciară, cu ajutorul, atunci când este cazul, al unuia sau al mai multor experți, precum și prin utilizarea oricăror mijloace tehnice sau fotografice sau a oricărui altui tip de mijloace. Măsura autorizării descrierii și a confiscării definește și limitările și normele.

Titularul drepturilor asupra brevetului poate solicita măsuri provizorii, după care poate solicita interdicția de manufacturare, de comercializare și de utilizare a oricărui obiect al încălcării brevetului. O astfel de solicitare se supune reglementărilor din Codul de Procedură Civilă privind măsurile intermediare, precum și normelor speciale prevăzute de Codul de Proprietate Industrială. Înainte sau în timpul procedurii în instanță, poate fi formulată o cerere de interdicție. Dacă judecătorul decide asupra interdicției, acesta poate stabili o sumă datorată pentru fiecare încălcare sau nerespectare care are loc ulterior, sau pentru fiecare întârziere de implementare a măsurii.

Acțiunile în constatare și în constatare negativă în sensul valabilității sunt necesare atunci când un terț dorește să se constate că unul dintre propriile produse nu încalcă drepturile specifice ale altora și când o altă parte dorește să verifice valabilitatea drepturilor altor părți. Acțiunile în constatare negativă nu pot fi înaintate împotriva terților fără sedii sociale în Italia decât dacă brevetul terților în cauză este disponibil în Italia.

Penalitățile pe care le poate suporta o persoană care se constată a fi efectuat o încălcare constau în publicarea hotărârii, în punerea articolelor care fac obiectul încălcării în proprietatea titularului de drept, în eliminarea, confiscarea sau distrugerea articolelor în cauză, și în plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului.

Procedura judiciară de apărare a drepturilor unei persoane asupra unui brevet presupune anumite costuri, fiind necesar un timp îndelungat înainte de pronunțarea hotărârii definitive. Costul trebuie evaluat ținându-se cont de valoarea acțiunii de încălcare. Timpul trebuie evaluat în contextul anvergurii încălcării comise și al prejudiciului cauzat de aceasta. Există țări în care un caz de soluționare a încălcării durează o perioadă rezonabilă, iar altele în care un astfel de proces poate dura chiar 6-7 ani. În manieră similară, există țări în care costurile pentru derularea cauzei sunt rezonabile, iar altele în care costurile aferente sunt enorme.

Protecția brevetelor în străinătate

O cerere de acordare a unui brevet poate fi extinsă și în străinătate, în baza procedurii de prioritate, în termen de 12 luni de la data primei depuneri. Dacă textul din cadrul cererii de extindere corespunde semnificativ cu textul inițial depus în Italia, acesta are drept de prioritate. Dacă în text sunt introduse

caracteristici noi, fără legătură cu cele inițiale, aceste noi caracteristici nu se bucură de dreptul de prioritate.

O cerere de brevet poate fi extinsă și în afara procedurii de prioritate, adică în cadrul a 18 luni de la data primei depuneri, atât timp cât conținutul cererii de brevet nu a fost făcut public (de exemplu, punând pe piață obiectul bazat pe ideea inovatoare dacă, prin examinarea obiectului, invenția poate fi înțeleasă), și cu condiția ca obiectul invenției să nu fie altfel divulgat sau ca între timp să nu fi fost înaintată o cerere identică de către terți. Extinderea în străinătate poate fi efectuată de la țară la țară, anume profitând de una dintre procedurile unificate – precum Convenția privind eliberarea brevetelor europene sau Convenția cu aplicare internațională (PCT). PCT prevede o procedură care permite amânarea momentului de decizie asupra țărilor în care să fie confirmat titlul de proprietate asupra brevetului. Procedura PCT trebuie considerată procedură de amânare, nu una de acordare, procedura din Convenția privind eliberarea brevetelor europene fiind una de acordare. Procedurile armonizate trebuie utilizate ținând cont de perioadele necesare pentru ca astfel de proceduri să ajungă în momentul acordării dreptului, precum și de problemele care pot apărea ulterior acestui moment. Într-adevăr, trebuie reținut că există puține țări (de ex., Italia) care permit inițierea unei proceduri privind încălcarea înainte de acordarea brevetului.

Acordarea după începerea acțiunii de încălcare poate chiar afecta orice interes de lansare a unei acțiuni în apărare.

O extindere trebuie luată în considerare în aceeași manieră cu orice altă investiție într-un proces de producție. Cheltuielile cu protecția brevetului în străinătate trebuie, deci, să-și găsească o corespondență într-o cifră de afaceri rezonabilă și în marja relativă a contribuției sau a avantajului asupra concurenței pe care titularul speră să le obțină. Mai mult, protecția trebuie să aibă în vedere posibilitatea ca doar în anumite țări să merite lansarea unei proceduri judiciare, atât timp cât în acele țări acțiunile de acest gen se încheie într-un timp rezonabil, formulându-se hotărâri rezonabile, conform așteptărilor. În țările care nu prezintă nicio siguranță legislativă, brevetele trebuie depuse doar după un proces îndelungat de analiză și de evaluare a motivelor comerciale sau a colaborării efective la nivel tehnic.

În manieră similară, un drept de brevet trebuie abandonat imediat dacă nu există niciun interes real din punct de vedere al barierei concurențiale sau al cifrei de afaceri.